

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟ ΟΥΤΟΠΙΑ

Δεν είναι λίγες οι φορές που έχουμε εξηγήσει τους λόγους που οργανώνουμε κάθε χρόνο το τριήμερο εκδηλώσεων. Συμμετέχουμε σε ένα ραδιόφωνο χτισμένο στην αδιαμεσολήβητη επικοινωνία, τη ριζοσπαστική αντιεξουσιαστική κριτική και τις αυτοοργανωμένες κοινωνικές αντιστάσεις, και γιαυτό τα μικρόφωνα δεν είναι ποτέ αρκετά. Η Ουτοπία στηρίζεται, τροφοδοτείται και εμπνέεται από τους ανθρώπους που συλλογικά αγωνίζονται και οραματίζονται την κοινωνία των ίσων, που οργανώνουν την ύπαρξή τους ανταγωνιστικά στον κόσμο της κυριαρχίας. Η ζωντανή σχέση με την κοινωνία αυτών των ανθρώπων χρειάζεται πολύ περισσότερο από εκπομπές. Οι διαδρομές μας ροιπών έξω από την μπάντα των FM έχουν μια οργανική σημασία για την αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνική ραδιοφωνία, όσο τα προτάγματα του απελευθερωτικού κινήματος είναι τα μόνα σημάδια που χαράζουν την πορεία μας.

Μέσα σε αυτό το πεδίο αγώνων και αναζητήσεων επιδιώκουμε πάντα το σύνολο των εκδηλώσεων να αποτελεί το χώρο έκφρασης και όλην των υπόλοιπων αντίστοιχων συλλογικοτήτων (αντιλαμβανόμενοι και τα μουσικά σχήματα ως τέτοιες) μέσα και έξω από τα σύνορα που τα αφεντικά έχουν χαράξει. Έτσι τα κριτήρια που θέσαμε για τις προσκλήσεις και τις συμμετοχές δεν ήταν άλλα από τα κριτήρια που ισχύουν και για την ίδια την Ουτοπία. Συλλογικότητες με συμμετοχή στο κοινωνικό κίνημα που πέρα από το να είναι αντιφασιστικές, αντιεξεξιστικές, αντιεμπορευματικές, αντιρατσιστικές, αντιεθνικιστικές και βέβαια αντιεραρχικές, πολύ περισσότερο παλεύουν ενάντια στην εξουσία, αγωνίζονται για την κοινωνία της πολιτικής και οικονομικής ισότητας, και για την αδιαμεσολήβητη επικοινωνία των ανθρώπων στην κατεύθυνση πάντα της καταστροφής του υπάρχοντος.

Στην ίδια πάντα λογική και κατεύθυνση επιδιώκουμε τη συνδιοργάνωση ή τη συμμετοχή στην οργάνωση του τριημέρου και άλλων αντίστοιχων συλλογικοτήτων και ατόμων όταν τεχνικά υπάρχει η δυνατότητα. Συνεργασίες μέσα στο πλαίσιο των συμφωνιών και του χαρακτήρα που

όλα αυτά τα χρόνια έχουν κατακτηθεί ανοιχτές πάντα σε αλληλαγές και διορθώσεις προς ριζοσπαστικότερη κατεύθυνση. Προηγούμενες χρονιές έχουμε συνδιοργανώσει το τριήμερο των εκδηλώσεων με το ράδιο Κιβωτός και την "Ανοιξη στο Σκουπιδότοπο" ενώ φέτος υπάρχει στενή συνεργασία με την κατήληψη VILA Βαρβάρα στη διοργάνωση των συναυλιών, του εκθεσιακού χώρου και της συζήτησης του Σαββάτου με θέμα "ο πολιτισμός της εκμετάλλευσης και η κοινωνία της αυτοοργάνωσης" καθώς επίσης και με την Αναρχική εφημερίδα "Άλφα" στη διοργάνωση της συζήτησης της Κυριακής με θέμα "Ισπανία 1936, η επανάσταση 60 χρόνια μετά".

ΕΝΑΝΤΙΑ

Από τη λειτουργία του bar βγήκαν έσοδα 318.000. Από αυτά δόθηκαν 150.000 στα δικαστήρια, εξαιτίας 30 καταδικών για διατάραξη κοινής ησυχίας και 150.000 για χρέη του σταθμού (ΔΕΗ, ενοίκια...)

Εξαιτίας της βροχής η δεύτερη μέρα των εκδηλώσεων περίπου αναβλήθηκε και πραγματοποιήθηκε το φθινόπωρο με το ράδιο Κιβωτός. Τα έσοδα (30.000) από αυτήν την εκδήλωση δόθηκαν σε ένδειξη αλληλεγγύης στον τότε φυλακισμένο Γιώργο Κρητικόπουλο.

Το φετινό τριήμερο αποκτά μια ιδιαίτερη σημασία, όχι τόσο εξαιτίας της δικής μας δράσης, όσο της απόφασης των ευρωαφεντικών να γιορτάσουν στη Θεσσαλονίκη τον πολιτισμό τους για το 1997. Ήδη ένα άσχημο σκηνικό στήνεται μπρος στα μάτια των κατοίκων αυτής της πόλης. Εδώ και καιρό οι προιστάμενοι των ζωνών μας συζητούν με ικανοποίηση τις προοπτικές της πόλης. Οικονομική πρωτεύουσα των Βαλκανίων, κόμβος στην κίνηση του κεφαλαίου στην περιοχή, ορμητήριο για την κατάκτηση της "φυσικής ενδοχώρας", όπως αρέσκονται τα ντόπια αφεντικά να αποκαλούν τη χερσόνησο. Τι καλύτερο για αυτούς από μια φανταζή είσοδο της Θεσσαλονίκης στην επικαιρότητα: "όχι μόνο είμαστε οι πρώτοι μάγκες στη γειτονιά, αλλά είμαστε και ψαγμένοι". Τα σχέδιά τους για μια ακόμα φορά δεν είναι δυνατό παρά να προσπαθήσουν να περάσουν πάνω από κάθε τι ζωντανό και να ισοπεδώσουν την αυτόνομη κοινωνική δημιουργία που δεν μπορούν να εμπορευματοποιήσουν. Για να μη χαλάει η βιτρίνα είναι αναγκαίος και ο έλεγχος των εξαθλιωμένων μέσω της βίας βέβαια καθώς και των κοματιών της αμφισβήτησης του υπάρχοντος που θα αντιμετωπίσουν την κατασταλτική μανία των αφεντικών. Ήδη τα πρώτα σημάδια είναι φανερά με τη "VILA Βαρβάρα" να απειλείται άμεσα από τον πολεοδομικό ανασχηματισμό και τη σιγή νεκροταφείου που τα αφεντικά επιδιώκουν. Η μόνη πρόταση απέναντι σε αυτό το πανηγύρι, την εκθλιπτική βιτρίνα της εκμετάλλευσης, δεν μπορεί παρά να είναι το σαμποτάρισμά του. Ι και ακόμα περισσότερο η οργάνωση των δικών μας αυτόνομων δίκτυων επικοινωνίας, η οργάνωση της αλληλεγγύης μας, η ανάδειξη της αντίπαλης δημιουργικότητάς μας, η σύνθεση των πρακτικών και των απόψεών μας έξω και κόντρα στον εορτάζοντα, αγοραίο πολιτισμό τους.

ΣΤΗ ΦΩΝΗ ΤΟΥ

Αυτή είναι και η αγωνία που αντανakά και η συζήτηση του Σαββάτου 15/6. Πώς δηλαδή θα οργανωθεί συνοδικά η δράση μας, σε όλες τις εκφράσεις της, σε ένα επιθετικό σχηματισμό ενάντια στον πολιτισμό της εκμετάλλευσης. Να χαρτογραφίσουμε όλα τα αναγκαία περάσματα ώστε οι επιθυμίες, οι ανάγκες μας, οι καθημερινές πρακτικές μας να αποκτήσουν το κατάλληλο ειδικό απελευθερωτικό βάρος.

Συμπληρώνονται φέτος 60 χρόνια από την επανάσταση στην Ισπανία. Έξι δεκαετίες από τότε που οι φασίστες και οι σταλινικοί δώσαν ένα βίαιο τέλος στην πιο εκτεταμένη εισβολή της ελευθερίας στο προσκήνιο της κοινωνίας. Ας αφήσουμε τις επετειαλογίες και τα μνημόσυνα σε αυτούς που ατενίζουν την ιστορία από τη σκοπιά του παθητικού παρατηρητή. Θέλουμε τη γνώση της ιστορίας γιατί ξέρουμε ότι οι αγώνες μας έχουν αύριο αν στη συνείδησή μας έχει καταγραφεί η εμπειρία του χτες. Μας κινεί η αντίληψη ότι το πρόταγμα της επανάστασης δεν είναι θεωρητικό κατασκεύασμα, ούτε ακαδημαϊκά παιχνιδίσματα, ότι μέσα στην ιστορία άνθρωποι κάτω από άλλες συνθήκες, αλλά με την ίδια με εμάς επιθυμία οργάνωσης μιας άλλης κοινωνίας δοκιμάστηκαν στο υπαρκτό και πραγματικό, προκαλώντας σημαντικές ρήξεις στη ροή της ιστορίας.

ΑΦΕΝΤΗ

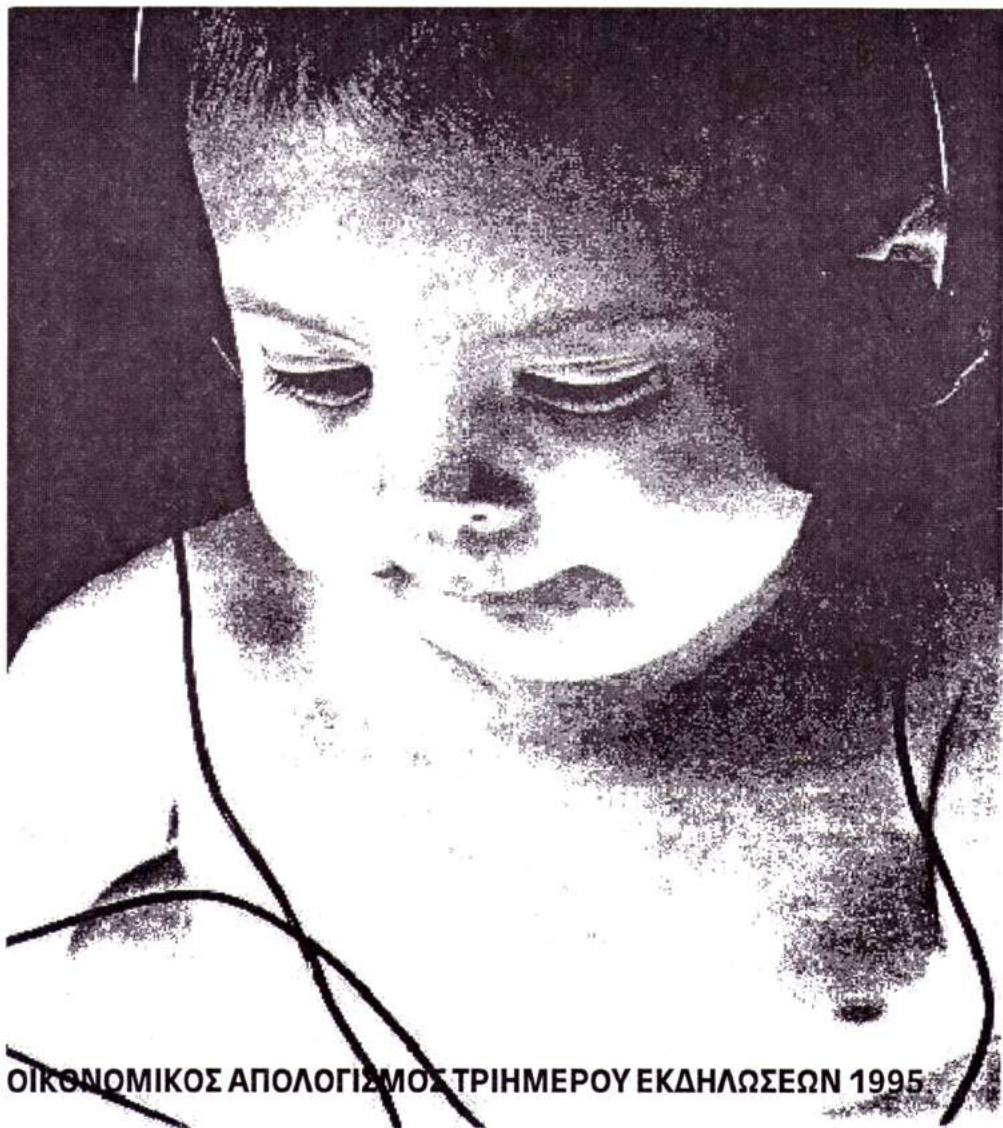
Από τις εκδηλώσεις του 1995 έχει ξεκινήσει στη συνέλευση της Ουτοπίας μια σημαντική

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

συζήτηση που έχει να κάνει με το συνταίριασμα των πρακτικών μας και της διάθεσής μας να κινηθούμε έξω και ενάντια στις λογικές του εμπορεύματος και της καταναλώσης. Ενάντια στη διαφήμιση και χωρίς διαφήμιση τόσα χρόνια, πιστοί στην αυτοχρηματοδότηση μέσω των εισφορών μας και τη στήριξη από όλους όσους αξιολογούν το εγχείρημα καλύπταμε τις οικονομικές μας αδυναμίες μέσα από μια σειρά εκδηλώσεων στις οποίες το εισιτήριο πέρα από το να καλύπτει τα λειτουργικά της εκδήλωσης άφηνε και κάποια χρήματα για το σταθμό. Γνωρίζαμε και από τότε ότι η μεσολάβση του λόγου μας από το χρήμα συντελεί στην αλλοτρίωσή του χωρίς και αναγκαστικά να οδηγεί σε αυτήν. Θέλαμε και από τότε να απεγκλωβίσουμε το λόγο μας από το εισιτήριο ώστε να φύγει και από τον τελευταίο η ψευδαίσθηση ότι οι εκδηλώσεις μας και ο λόγος που βγαίνει από αυτές είναι ένα προϊόν που αγοράζεται και πουλιέται και που μόνο ως τέτοιο έχει αξία. Να διευκρινίσουμε ότι αυτό που πραγματικά πιστεύουμε για τις εκδηλώσεις αυτού του περιεχομένου και χαρακτήρα είναι ότι αν ο στόχος δεν είναι ο πλουτισμός - η κερδοσκοπία τότε και η εκδήλωση δεν είναι κατ' ανάγκη και καταναλωτική παρά μόνο κινδυνεύει να παρερμηνευτεί ως τέτοια. Προς αυτήν την κατεύθυνση αρχικά προσπαθήσαμε να λύσουμε το οικονομικό οργανώνοντας καλύτερα τις δικές μας εισφορές και τους τρόπους χρηματοδότησης που προηγούμενως αναφέραμε. Στη συνέχεια, όπως περίπου έτσι και φέτος, πήραμε την απόφαση να έχουμε απλά και μόνο ένα εισιτήριο κόστους των λειτουργικών εξόδων της διοργάνωσης με το οποίο προσπαθούμε να αποδεσμεύσουμε το πολιτικό κομμάτι της εκδήλωσης από οποιοδήποτε κέρδος ώστε να τονίσουμε και για όσους δεν το κατάλαβαν ακόμα ότι οι εκδηλώσεις μας δε φτιάχνονται για να καταναλωθούν, ή για να τα κομμήσει κάποιος. Σε περίπτωση που το κόστος υπερκαλυφτεί από τα εισιτήρια τότε τα επιπλέον λεφτά πάνε σε άλλες αντίστοιχες συλλογικότητες ή ανάγκες του κοινωνικού κινήματος και όχι στην Ουτοπία. Για την εθελοντική στήριξη της Ουτοπίας θα κυκλοφορεί και ένα κουπόνι οικονομικής ενίσχυσης. Η μόνη διαδικασία στην οποία διατηρείται το παλιό καθεστώς είναι το bar (τουλάχιστον δεν πρόκειται για τις ιδέες μας που μεσολαμβάνονται από το χρήμα και μας αφήνουν λεφτά) για το οποίο δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε ότι όλα τα χρήματα πάνε στο σταθμό και ένα μέρος σε κινήσεις αλληλεγγύης που θα επιλέξουμε. Να πούμε ότι δεν τρέφουμε ψευδαισθήσεις για μια κίνηση που χτυπά στο κέντρο του τον καταναλωτισμό και την εμπορευματοποίηση. Είναι ένα παραπάνω βήμα. Γνωρίζουμε ότι οι απαντήσεις μας δεν είναι οθλοκρηωμένες και ούτε απειράτητα σωστές. Δοκιμάζομαστε όμως στην πράξη και ξέρουμε ότι μόνο έτσι κατακτάμε θέσεις.

ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΡΙΗΜΕΡΟΥ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ 1995

Η απόφαση της συνέλευσης για το τριήμερο '95 ήταν ότι τα έσοδα από τα εισιτήρια προορίζονταν αποκλειστικά για τα έξοδα της διοργάνωσης. Επειδή βέβαια το εισιτήριο κόστους δεν μπορεί να υπολογιστεί αντικειμενικά, υπήρχε η επιπλέον απόφαση ότι αν υπήρχε κέρδος αυτό θα διατίθονταν σε αγώνες, προσπάθειες, εγχειρήματα, ομάδες που κινούνται σε ανάληψη με την Ουτοπία λογική.

ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΕΙΣΗΤΗΡΙΑ: 1.476.800

ΕΞΟΔΑ

550.000(ήχος)

318.000(τυπογραφικά)

464.000(εκδηλώσεις, διαμόρφωση χώρου...)

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ

: 1.324.000

Η διαφορά των 150.000 (περίπου) στάθηκε στην επαρχία Χίμαρας στο Μεξικό, ενισχύοντας τον αγώνα των Ζαπατίστας, σε ιατροφαρμακευτικό υλικό.